

LEDELSESTILSYN I BORGERCENTER BØRN OG UNGE
Retssikkerhed og kvalitet i sagsbehandlingen
4. kvartal 2019 (7. tilsyn)

Socialforvaltningen, Borgercenter Børn og Unge, Staben

13. marts 2020

Ledelsestilsyn i Borgercenter
Børn og Unge 4. kvartal 2020 –
7. tilsyn

Udgiver:
Københavns Kommune,
Socialforvaltningen,
Borgercenter Børn og Unge,
Staben

Udgivelsesår:
April 2020

Kontakt:
Stabschef Katrine Wilms
Mail: d67m@kk.dk
Tlf. 2526 4160

Rapporten findes ikke i trykt
form

Billeder i rapporten er hentet
fra Colourbox
eller er taget og brugt med
tilladelse fra institutioner og
tilbud i Borgercenter Børn og
Unge

INDHOLD

1 INTRODUKTION

Formål med ledelsestilsynet
Baggrund
Datagrundlag og tidspunkt for læring
Undersøgelsens omfang
Kontekst for det 7. tilsyn

2 ANALYSE

Analysens ramme – fejl i sagsbehandlingen
Opmærksomhedspunkter – datagrundlag og tolkning
Præsentation af resultater i det 7. tilsyn
Udvalgte hovedkonklusioner
Nedslagspunkter i det 7. tilsyn – underretninger
Nedslagspunkter i det 7. tilsyn – børnefaglig undersøgelse
Nedslagspunkter i det 7. tilsyn – forebyggelses- og anbringelsessager
Nedslagspunkter i det 7. tilsyn – særligt for anbringelsessager
Nedslagspunkter i det 7. tilsyn – opfølgning i forebyggelsessager
Nedslagspunkter i det 7. tilsyn – opfølgning i anbringelsessager

3. LÆRING I ENHEDERNE SIDEN SIDST

Ramme for læring – revideret koncept
Fortsat læring i enhederne
Temaer som Borgercenter Børn og Unge særligt vil arbejde med
Temaer som Borgercenter Børn og Unge har prioriteret efter 6. tilsyn
Læring som Borgercenter Børn og Unge har forankret
Måling på tværs af enhederne
Niveauerne bedømmelse

4 LÆRING I ENHEDERNE FREMOVER

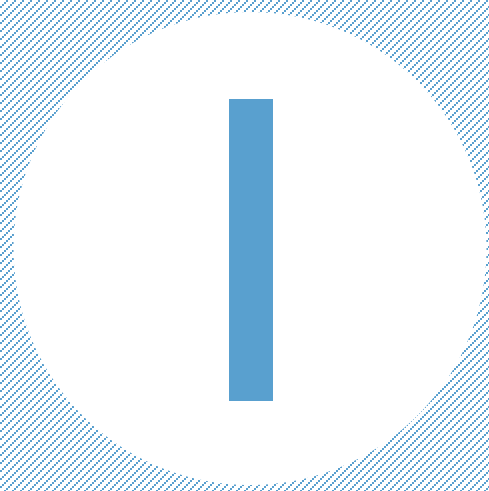
Særlige lærings- og opmærksomhedspunkter
Særlige lærings- og opmærksomhedspunkter - anbefalinger
Særlige lærings- og opmærksomhedspunkter - kontekst for læring

5 BILAG

Bilag 1 Baseline og målingen for 4. kvartal 2020
Bilag 2 Enhederne samlet

INTRODUKTION

FORMÅL MED LEDELSESTILSYNET

BAGGRUND

Rapporten er BBU-stabens 7. afrapportering på ledelsestilsynet og omhandler resultaterne af ledelsestilsynet på niveau 2, 3 og 4 i Borgercenter Børn og Unge i 4. kvartal 2019.

Resultaterne skal ses i forhold til tidligere tilsyn. Baseline, der er det oprindelige udgangspunkt for kvaliteten i sagsbehandlingen, blev udarbejdet på baggrund af niveau 2s målinger i det første tilsyn i 3. kvartal 2017. For en uddybning af selve tilsynets uddybning henvises til første rapport af 22. november 2017.

FORMÅL

Rapporten giver et indblik i kvaliteten af sagsbehandlingen inden for området udsatte børn og unge i Borgercenter Børn og Unge.

Formålet er at give ledelsen et kvalificeret grundlag for at skabe udvikling og læring i organisationen. Herigennem understøttes såvel borgerens retssikkerhed som den enkelte medarbejders faglighed.

Formål 1: Ledelsestilsyn

- At give ledelsen et retvisende billede af kvaliteten af sagsbehandlingen i Borgercenter Børn og Unge
- At afdække eventuelle systematiske fejl
- At give BBU de bedste forudsætninger for at vælge indsatsområder for udvikling af fagligheden i de respektive enheder og på tværs af byen.

Formål 2: Læring

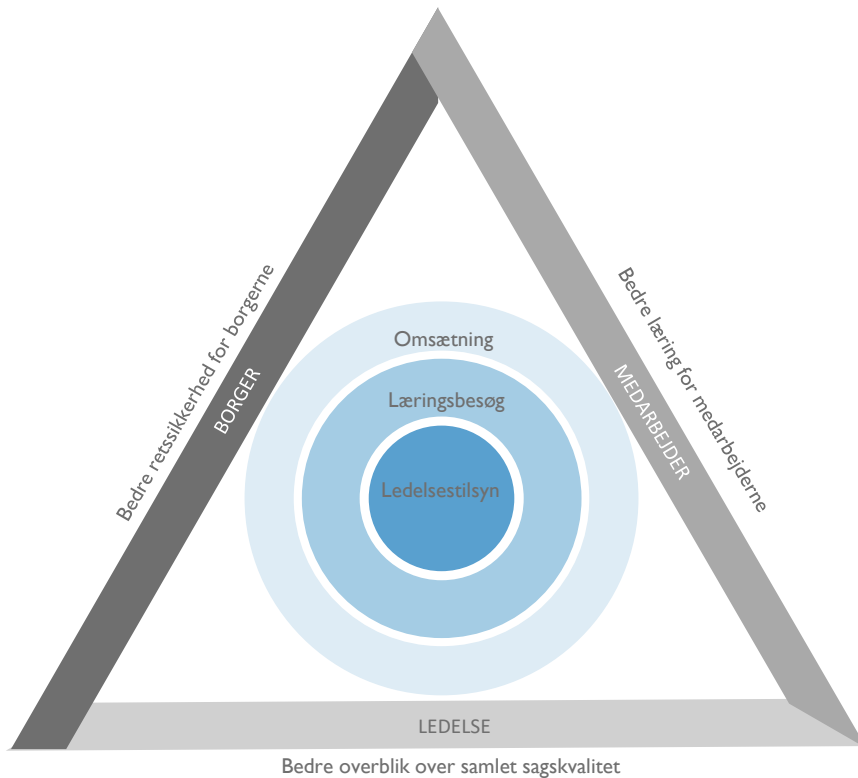
- At afdække eksempler på god og mindre god sagsbehandling med henblik på lokal og tværgående læring
- At sikre at sagsbehandlerne får så vedkommende en feedback som muligt på gennemgangen af deres sager
- At skabe et fælles sprog for arbejdet med sagsbehandling, der sikrer borgernes retssikkerhed i alle sagsgange.
- At kvalificere læringsprocessen i enhederne gennem konkrete mål og evaluering af indsats efterfølgende.

BAGGRUND

BAGGRUND

Ledelsestilsynet er en af hjørnestenene i Handleplan For Styrket Myndighedsindsats, og er på nuværende tidspunkt gennemført syv gange. På baggrund af Socialudvalgets ønske om et revideret ledelsestilsyn med en lavere kadence og mulighed for mere læring mellem de enkelte ledelsestilsyn blev konceptet for det nuværende ledelsestilsyn godkendt i december 2018. Forvaltningen afleverer herefter to årlige tilsyn til Socialudvalget.

RAPPORTENS INDHOLD

Enhederne har løbende arbejdet med udfordringer, som tidligere tilsyn har vist. De første tilsynsrapporter har primært haft fokus på at afdække kritiske fejl og potentialer i sagsbehandlingen.

Denne rapport vil - ud over at præsentere resultater af den aktuelle måling – kort belyse hvordan Borgercenter Børn og Unge har arbejdet med læring i forlængelse af tidligere tilsyn. Rapporten vil også pege på aktuelle udfordringer og læringspotentialer lokalt og på tværs af byen.

DATAGRUNDLAG FOR LEDELSESTILSYNET OG TIDSPERSPEKTIV FOR LÆRING

I ledelsestilsynet måles der på udvalgte sagstrin, der hver især knytter sig til forskellige tidsperioder. På næste slide findes en oversigt over hvilke sagstrin der måles på, hvor mange sager på hvert trin og i hvilken periode.

Når vi har gennemført tilsynet på alle niveauer og analysen af data er gennemført, udpeger vi læringspunkter lokalt og på tværs. Fordi vi i et aktuelt tilsyn ser på afgørelser og handlinger, der er foretaget tilbage i tid, vil virkningen af diverse læringstiltag ikke afspejle sig i de førstkommende tilsyn efter et læringstiltag er gennemført.

Det kan illustreres med følgende eksempel.

I november 2019 måler niveau 2 på sager, der er behandlet i perioden fra august 2018 til september 2019. Efterfølgende måler niveau 3 og 4 henholdsvis 40 og 20. Resultaterne bliver tidligst afrapporteret i februar 2020.

Det er altså først fra februar 2020, at der igangsættes læringsinitiativer på baggrund af ledelsestilsynets analyse. Det betyder, at der er en "forsinkelse" på 13-14 måneder før det kan forventes, at læringen afspejles i ledelsestilsynets resultater.

De sager, der er ført tilsyn på i det 7. tilsyn, dækker over sagsbehandling udført i perioden august 2018 til oktober 2019.

I oktober 2019 blev det 6. ledelsestilsyn offentliggjort, hvorefter Chefjuristen var på besøg i de enkelte enheder. Der blev relevante resultater fra tilsynet drøftet i forhold til, hvilke initiativer, der skulle iværksættes.

I samme tidsrum var niveau 1 i gang med det 7. tilsyn, hvis resultater denne rapport er baseret på. De tiltag som er iværksat som følge af det 6. tilsyn, forventes først at ses slået igennem i sager, som omfattes af det 8. tilsyn.

***

Det 7. ledelsestilsyn er primært baseret på en juridisk gennemgang af 93 sager på niveau 2 på tværs af enhederne i Borgercenter Børn og Unge. Tilsynet giver et indblik i kvaliteten af sagsbehandlingen inden for området udsatte børn og unge. Det er data fra de 93 sager på niveau, der udgør datagrundlaget for analysen her i kapitel 2.

I slutningen af kapitel 3 præsenteres udvalgte resultater på tværs af de fire niveauer, som gennemfører ledelsestilsynet. Her er datagrundlaget de 20 sager, der er gennemgået på alle fire niveauer.

UNDERSØGELSENS OMFANG

SAGERNES ALDER OG FORDELING VED NIVEAU 2 GENNEMGANG

Antal sager	Sagstrin	Gennemsnitlig antal dage for sagstrin	Tidligste startdato	Seneste slutdato
17	Underretninger	44	28. december 2018	7. oktober 2019
14	Børnefaglig undersøgelse	115	27. november 2018	15. august 2019
12	Handleplan anbringelse	55	17. oktober 2018	5. september 2019
15	Handleplan forebyggelse	122	15. august 2018	16. august 2019
18	Opfølgning anbringelse	172	19. september 2018	9. september 2019
27	Opfølgning forebyggelse	140	27. september 2018	13. september 2019
93	Hele perioden:		15. august 2018	7. oktober 2019

Ledelsestilsynet på niveau 1 gennemført i oktober/november 2019 i 231 sager

Niveau 2 er gennemført i november 2019 i 95 sager

Niveau 3 er gennemført i november 2019 i 38 sager

Niveau 4 er gennemført i november/december 2019 i 20 sager

KONTEKST FOR DET 7. LEDELSESTILSYN

HVAD PÅVIRKER TILSYNET?

Der sker naturligt en løbende personaleudskiftning blandt de personer, der udfører tilsynet. Det kan påvirke ensartetheden i vurderingerne og vil derfor være en potentiel fejkilde i tilsynet.

På sagsbehandlerniveau har der ikke været større organisatoriske ændringer eller andre forhold af driftsmæssig karakter, der har påvirket den periode, som tilsynet dækker over.

Det er nu det tredje tilsyn, hvor enhederne har haft seks måneder mellem tilsynene. Det skaber en berettiget forventning om, at der i enhederne er blevet frigivet flere ressourcer til at skabe læring lokalt.

ANALYSE

2

ANALYSENS RAMME

- FEJL I SAGSBEHANDLINGEN

Fejl i sagsbehandlingen har forskellig betydning, afhængig af hvordan fejlen kategoriseres i en forvaltningsretlig sammenhæng.

Det gælder også for behandling af sager inden for området udsatte børn og unge, som er de sager, der indgår i ledelsestilsynet.

Nogle regler har så stor betydning for barnets/den unges eller forælderen retssikkerhed, at manglede overholdelse kan føre til en ugyldig afgørelse. Fx en ulovlig foranstaltning eller omvendt at en støtteforanstaltning, som skulle have været iværksat, ikke bliver det.

Andre regler har ikke samme betydning, men er væsentlige i forhold til den generelle sagsbehandlingskvalitet, herunder for at barnet/den unge eller forældrene kan udøve sine rettigheder.

Et eksempel på en fejl kan være: *”Manglede opfyldelse af lovkravet om, at der som udgangspunkt skal gennemføres en børnefaglig undersøgelse”*. Det er en fejl, der er en ”mangel” i retlig forstand - en børnefaglig undersøgelse skal nemlig sikre, at der træffes en rigtig afgørelse.

Et andet eksempel på en fejl kan være: *”Manglende opfyldelse af lovkravet om kvittering for modtagelse af underretning inden for 6 dage”*. Denne fejl er ikke en ”mangel” i retlig forstand. Overtrædelse af den type fejl kan som udgangspunkt ikke føre til en ugyldig afgørelse.

Fejl:

Er der kvitteret for modtagelse af underretningen?

Fejl:

Der mangler en børnefaglig undersøgelse

OPMÆRKSOMHEDSPUNKTER I DATAGRUNDLAG OG TOLKNING

Ledelsestilsynet er baseret på en stikprøve, hvor der udtrækkes én sag pr. sagsbehandler inden for området udsatte børn og unge. Stikprøven giver et indblik i sagsbehandlingskvaliteten på tværs af byen.

Resultaterne sammenlignes fra tilsyn til tilsyn – dvs. fra det 6. til det 7. tilsyn. Resultaterne fra baseline (1. tilsyn i 2018) inddrages i det omfang, der er væsentlige læringsmæssige pointer – der er derfor ikke tale om en konsekvent inddragelse af baseline. I læsningen af procentsatserne er det vigtigt at være opmærksom på, at det som ligner store udsving i fejlprocenterne også kan være udtryk for, at der på de enkelte sagsbehandlingstrin kan være udtaget forholdsvis få sager til ledelsestilsynet.

Angivelse i procent betyder, at jo færre sager, der indgår i en måling, des større vil procentangivelsen være, hvis der er fejl.

Derfor kan større udsving fra tilsyn til tilsyn nogle gange afspejle, at der i tilsynet blot er fundet fejl i én sag mere end sidst.

Ledelsestilsynet giver ikke et fuldstændigt billede af den samlede sagsbehandlingskvalitet i Borgercenter Børn og Unge, men kan pege på mønstre og tendenser, hvorover der kan skabes læring.

Der måles på følgende centrale sagsbehandlingsskridt inden for udvalgte trin i sagsbehandlingen:

- Underretning
- Børnefaglig undersøgelse
- Handleplan i forbindelse med anbringelse og forebyggelse
- Opfølgning i forbindelse med anbringelse og forebyggelse.

PRÆSENTATION AF RESULTATERNE I DET 7. TILSYN

I præsentationen af de udvalgte resultater i det 7. tilsyn gennemgås de enkelte resultater fordelt på de udvalgte sagstrin. Der inddrages både resultater, der går på tværs og resultater, der knytter sig til enkelte enheder.

De overordnede resultater giver et billede af den gennemsnitlige sagsbehandlingskvalitet på tværs af byen. Resultater, der går på *tværs* af to eller flere enheder giver et billede af, hvor der er nogle udfordringer i sagsbehandlingen, som ikke nødvendigvis går på tværs af hele byen.

I præsentationen af resultaterne tages der særligt udgangspunkt i resultater, der har stor betydning for barnet/den unges og/eller forældrene retssikkerhed og/eller er af stor betydning for den generelle kvalitet i sagsbehandlingen. De resultater, der gennemgås, er både resultater, hvor vi er gået tilbage eller er gået frem, samt hvor forholdene er uændrede, hvis det vurderes, at der fortsat er et væsentligt læringspotentiale på dette sagstrin.

Valget af hvilke resultater, der præsenteres, skal ses i lyset af, at ledelsestilsynet bl.a. skal afdække systematiske fejl og at give os de bedste forudsætninger for at vælge indsatsområder for udviklingen af fagligheden.

Man skal ligeledes være opmærksom på, at udsving fra måling til måling ikke nødvendigvis er udtryk for statistisk signifikante ændringer. Data skal derfor tolkes som tendenser og ikke det fulde billede.

I det følgende afsnit præsenteres udvalgte hovedkonklusioner, hvorefter de forskellige resultater fordelt på de enkelte sagstrin gennemgås.

I gennemgangen forklares, hvilken betydning de registrerede fejl har for barnet/den unge og/eller forældrenes retssikkerhed. Vi forsøger altså at kategorisere, om fejlene er udtryk for retlige mangler eller andre fejl i sagsbehandlingen.

UDVALGTE HOVEDKONKLUSIONER

VI ER GODE TIL ELLER VI ER BLEVET BEDRE TIL

- Screening af underretningerne inden for 24 timer
- Orientering af professionel underretter
- At holde børnesamtale før afgørelse om anbringelse
- Udarbejdelse af børnefaglig undersøgelse inden for 4 måneder
- Relevant inddragelse af barnet/den unge og eventuelle søskende i den børnefaglige undersøgelse
- At opstille mål for den unges overgang til voksenlivet
- Tilbyde barnet/den unge en støttekontaktperson

VI SKAL VÆRE BEDRE TIL ELLER ENDNU BEDRE TIL

- At udarbejde en børnefaglig undersøgelse og handleplan som grundlag for en afgørelse om foranstaltning
- At holde børnesamtale før afgørelse om forebyggende foranstaltning
- At indhente oplysninger fra alle relevante personer, herunder forældremyndighedsindehaver, når den børnefaglige undersøgelse udarbejdes
- Træffe afgørelse om valg af konkret anbringelsessted og udlevere relevante dele af handleplanen til anbringelsesstedet
- Rettidig opfølgning

NEDSLAGSPUNKTER I DET 7. TILSYN - UNDERRETNINGER

Vi ligger på samme niveau i forhold til screening af underretningerne inden for 24 timer svarede til 94 %. Tallet skyldes, at der i én ud af 17 sager ikke er screenet inden for 24 timer. Baseline (dvs. ledelsestilsynet i 2017) var på 94 %. Til sammenligning viser tallene fra SOFLIS, at lovoverholdelsen i 2. kvartal 2019 også var på 94 %. Tallene fra ledelsestilsynet dækker perioden fra den 28. december 2018 til den 9. september 2019.

Vi er blevet bedre til at orientere den professionelle underretter om, hvorvidt underretningen har ført til tiltag og er gået fra 64,7 % i det 6. ledelsestilsyn til 82,4 % i det 7. ledelsestilsyn. Det dækker også over, at vi i højere grad begrundes, hvorfor særlige forhold gør, at vi i nogle sager ikke har orienteret.

Det er rigtig fint, at vi i stigende grad bekræfter over for den professionelle underretter, at vi handler på bekymringer. Det giver den professionelle underretter mulighed for at tage højde for eventuelle foranstaltninger i det videre arbejde. Hvis vi tilsidesætter den pligt, kan det være uhensigtsmæssigt for vores samarbejde med den professionelle og andre relevante personer omkring barnet og familien. Det vil typisk ikke være en fejl, der falder inden for kategorien retlige mangler, og har dermed ikke umiddelbart direkte betydning for den afgørelse, der eventuelt træffes.

Vi ligger på samme niveau i forhold til genvurdering af underretninger i sager med iværksatte foranstaltninger. Det er lovkrav, at ny person skal inddrages i sagsbehandlingen af den pågældende sag, når der kommer en underretning i en eksisterende sag. Formålet er at fremme en fælles faglig drøftelse af den konkrete sag og give den sagsansvarlige kvalificeret sparring i forhold til vurderingen af den igangværende indsats. Herudover understøtter en "second opinion", at en bekymring for et udsat barn/eller ung ikke overses. Endelig er det væsentligt i en eksisterende sag, hvor der kommer underretning, at der er flere til at forholde sig til kvaliteten af den igangværende indsats.

På dette parameter ligger vi fortsat på 88,2 %, svarende til 15 ud af 17 sager. Baseline var på 94 %.

NEDSLAGSPUNKTER I DET 7. TILSYN - BØRNEFAGLIG UNDERSØGELSE

Vi er blevet bedre til at udarbejde en børnefaglig undersøgelse inden for fristen på 4 måneder end ved det sidste tilsyn. Vi er gået fra 61,50 % til 92,60 % svarende til, at vi kun i én ud af 14 sager ikke har overholdt fristen.

Det er en rigtig positiv udvikling, at vi blevet væsentlig bedre til at udarbejde den børnefaglige undersøgelse inden for fristen på 4 måneder. Det betyder, at sagsbehandlingen ikke trækker ud. Styrket modtagelse kan være en medvirkende årsag til, at vi er blevet bedre til at overholde fristen, da vigtig sagsoplysning allerede sker på dette tidlige tidspunkt.

Herudover er der et tæt samarbejde mellem styrket modtagelse om undersøgelsesgruppen. Den øgede fristoverholdelse har også den gevinst, at barnet/den unge/forældrene får en hurtig afklaring i forhold til det videre forløb i sagen.

Vi er gået tilbage i forhold til at træffe en afgørelse om opstart af børnefaglig undersøgelse og ligger nu på 85,70 %, hvor vi sidst lå på 100 %. Fejlprocenten svarer til, at vi i to ud af 14 sager ikke har truffet en egentlig afgørelse og givet familien besked inden vi igangsatte den børnefaglige undersøgelse.

Træffer vi ikke afgørelse, når vi opstarter en børnefaglig undersøgelse, får forældrene ikke mulighed for at klage til Ankestyrelsen over, at vi har opstartet undersøgelsen.

***

Vi er blevet bedre til relevant inddragelse af barnet/den unge i sammenligning med det 6. tilsyn, hvor vi havde en opfyldelse på 76,90 % til nu, hvor vi ligger på 85,70 % svarende til 12 ud af 14 sager. Baseline var på 100 %.

Barnet/den unge har ret til at blive inddraget i sin sag for bl.a. at kunne bidrage til sagens oplysning og pege på relevante løsninger alt afhængig af alder og modenhed.

NEDSLAGSPUNKTER I DET 7. TILSYN - BØRNEFAGLIG UNDERSØGELSE

I forhold til at indhente oplysninger fra alle relevante personer ligger vi stort set på samme niveau, som ved sidste tilsyn. Vi er gået fra 69,20 % til 64,30 %, som dækker over, at vi ikke har gjort det i fem ud af 14 sager. Vi ligger dermed i dag endnu længere fra baseline, som var på 83 %.

Oplysninger fra alle relevante personer, der er tæt på barnet/den unge, kan være vigtige for at kunne belyse barnets/den unges støttebehov. Desuden kan de kvalificere de øvrige oplysninger, som indgår i den socialfaglige vurdering i undersøgelsen.

Oplysninger fra alle relevante personer kan også indhentes mundtligt frem for skriftligt, hvis bare de noteres i sagen.

I det 6. tilsyn havde vi en målopfyldelse på 92,30 % i forhold til at inddrage forældremyndighedsindehaverne i undersøgelsen. Nu ligger vi på 85,70 % svarende til, at vi får inddraget forældremyndighedsindehaver korrekt i 12 ud af 14 sager. Baseline var på 100 %.

Forældrene er også vigtige medspillere i belysningen af barnets/den unges støttebehov, ligesom forældreinddragelse er et godt udgangspunkt for et godt samarbejde mellem forældre og os.

Der kan være situationer, hvor forældrene ikke kan eller vil inddrages. Det er vigtigt, at årsagen til den manglende inddragelse er noteret i journalen. I to ud af 14 sager er forældrene ikke inddraget, og der ses heller ikke en tilstrækkelig og saglig begrundelse for ikke at inddrage forældrene.

Forældreinddragelse gælder også i forhold til at notere deres kommentarer til den børnefaglige undersøgelse. På det punkt er vi gået tilbage fra 69,20 % i det 6. tilsyn til nu 57,10 % – svarende til otte ud af 14 sager. Baseline var på 56 %.

Vi skal ikke overoplyse, men vi skal sikre, at vi har tilstrækkelige oplysninger til at træffe en rigtig afgørelse. Hvilke oplysninger, der er behov for, beror altid på konkret vurdering af barnet/den unges situation sammenholdt med de forhold, der har ført til vores beslutning om at udarbejde en børnefaglig undersøgelse.

NEDSLAGSPUNKTER I DET 7.TILSYN - BØRNEFAGLIG UNDERSØGELSE

Vi er gået frem i forhold til at vurdere, om der skal foretages en undersøgelse af eventuelle andre børn og har en opfyldelse på 100 %. Det bidrager til en tidlig og helhedsorienteret indsats i forhold til øvrige børn/unge i familien og er i overensstemmelse med servicelovens formål om særlig støtte til børn og unge.

I forhold til at vejlede barnet om retten til bisidder er vi gået tilbage fra 92,30 % til 78,60 % svarende til 11 ud af 14 sager. Vi ligger dog højere end baseline, der var 61 %.

Vi har som udgangspunkt pligt til at vejlede barnet om retten til bisidder. Det gælder på ethvert tidspunkt af sagens behandling og dermed ikke kun, når der skal udarbejdes en børnefaglig undersøgelse.

En bisidder kan være en god støtte for barnet/den unge og kan være tryghedsskabende, samt medvirke til at barnets/den unges meninger og interesser kommer frem.

At vi ikke i alle sager har oplyst om retten til bisidder har ikke umiddelbart betydning for om den afgørelse, der træffes, er korrekt. Men vejledning om bisidder må dog anses som et vigtigt pejlemærke for kvaliteten i sagsbehandlingen, hvor det er barnet/den unge er i centrum. Der er et stort hensyn at tage til barnet/den unge i mødet med forvaltningen, som helst skal være så trygt som muligt.

NEDSLAGSPUNKTER I DET 7. TILSYN - FOREBYGGELSE- OG ANBRINGELSESSAGER

De resultater, der knytter sig til afgørelsen om henholdsvis forebyggelse og anbringelse behandles samlet. Det skyldes, at flere af resultaterne går på tværs og det derfor er naturligt at nævne dem samtidig. De sagsskridt, der alene angår anbringelsessager, behandles særskilt sidst i afsnittet.

Vi er gået fra 44,40 % til 53,30 % i forhold til at holde børnesamtale med barnet/den unge forud for afgørelse om forebyggende foranstaltning. Tallet dækker over otte ud af 15 sager. Vi ligger dog fortsat under baseline, som var 72 %. Det er ikke begrundet i journalen, hvorfor der ikke er holdt børnesamtale.

At der ikke i alle sager har været afholdt børnesamtale med barnet/den unge før afgørelse om forebyggende foranstaltning går på tværs af alle enheder.

I forhold til at holde børnesamtale før afgørelse om anbringelse er vi gået fra 87,50 % til 91,70 % svarende til 11 ud af 12 sager. Vi ligger dog fortsat under baseline, som var 94 %.

Børnesamtalen er en vigtig måde at få sagen oplyst på, så barnets/den unges holdninger og interesser kommer frem - også i forhold til hvilken foranstaltning, der bedst kan imødekomme barnets/den unges særlige støttebehov.

Der kan være situationer, hvor det ikke er formålstjenesteligt at gennemføre en børnesamtale. I så fald skal der være en konkret begrundelse for det i sagen, og barnets/den unges mening skal i stedet oplyses på anden måde

Det kan være ved at indhente oplysninger fra (fag)personer, der er tætte på barnet/den unges dagligdag.

Under punktet om børnefaglig undersøgelse kunne vi se, at vi er blevet bedre til at inddrage barnet i undersøgelsesfasen. Men data her viser, at vi særligt i forebyggelsessagerne skal blive bedre til at tale med barnet om den konkrete indsats, vi vil igangsætte.

NEDSLAGSPUNKTER I DET 7. TILSYN - FOREBYGGELSE- OG ANBRINGELSESSAGER

Vi er gået tilbage i forhold til at udarbejde en børnefaglig undersøgelse, som grundlag for foranstaltning om anbringelse. Vi ligger nu på 75 % svarende til 9 ud af 12 sager mod 87,50 % i det 6. tilsyn.

Tilbagegangen dækker over to enheder, hvor der i flere sager mangler en børnefaglig undersøgelse som grundlag for valg af foranstaltning. De andre enheder har 100 % målopfyldelse.

I forebyggelsessager ligger vi på samme niveau i det 6. og 7. ledelsestilsyn - svarende til at vi i 17 ud af 18 sager og i 14 ud af 15 sager i henholdsvis det 6. og 7. ledelsestilsyn har udarbejdet en børnefaglig undersøgelse.

Der kan som udgangspunkt hverken træffes en afgørelse om forebyggelse eller anbringelse uden, at der er udfærdiget en børnefaglig undersøgelse. Der kan i særlige tilfælde iværksættes foreløbig eller akut støtte sideløbende med undersøgelsen.

NEDSLAGSPUNKTER I DET 7. TILSYN - FOREBYGGELSE- OG ANBRINGELSESSAGER

Der skal som udgangspunkt også udarbejdes en handleplan for indsatsen, inden der træffes en afgørelse om forebyggelse eller anbringelse med mindre betingelserne for akut foranstaltning er opfyldt.

Vi er gået tilbage i forhold til at udarbejde en handleplan før foranstaltning om anbringelse er iværksat – i sager hvor betingelserne for akut foranstaltning ikke er opfyldt. Vi ligger nu på 75 %, svarende til ni ud af 12 sager, mod 100 % i det 6. tilsyn.

Tilbagegangen dækker over to enheder, hvor der ikke er handleplaner i alle sager, før foranstaltning om anbringelse er iværksat.

Vi er også gået tilbage i forhold til at udarbejde en handleplan inden foranstaltning om forebyggelse er iværksat og er gået fra 66,70 % til 60 % - svarende til ni ud af 15 sager. Baseline var på 72 %.

Tilbagegangen dækker over tre enheder, hvor der ikke i alle sager er udarbejdet handleplan, inden foranstaltning er iværksat.

Vi ligger på samme niveau - som ved 6. tilsyn - i forhold til spørgsmålet om handleplanen tager udgangspunkt i resultaterne fra den børnefaglige undersøgelse i anbringelsessager. Vi har en målopfyldelse på 75 % svarende til 9 ud af 12 sager. I forebyggelsessager er vi gået tilbage fra 100 % til 93 % svarende til 14 ud af 15 sager.

Vi her derfor stadig et udviklingspotentiale i forhold til at sikre sammenhæng mellem den børnefaglige undersøgelse og handleplan samt handleplanens mål.

En tæt sammenhæng mellem undersøgelse, handleplan og opfølgning sikrer, at barnet/den unge ikke bevilliges foranstaltninger, som ikke har den ønskede virkning i forhold forbedringer af situationen.

NEDSLAGSPUNKTER I DET 7. TILSYN - FOREBYGGELSE- OG ANBRINGELSESSAGER

Vi er i forebyggelsessager gået fra 61,10 % til 46,70 % svarende til 7 ud af 15 sager i forhold til relevant inddragelse af barnet eller den unge, når der tages hensyn til alder og modenhed. Det er i sagerne ikke begrundet, hvorfor tilstrækkelig inddragelse ikke er sket. Vi ligger derfor fortsat under baseline, som var på 78 %. Tilbagegangen dækker over fire enheder, hvor opfyldelsen er fra 0 % til 75 %.

Til sammenligning er vi gået frem i anbringelsessager, når det gælder relevant inddragelse af barnet/den unge i forbindelse med udarbejdelse af handleplanens mål. Der er vi gået fra 87,5% til 91,70 % - svarende til 11 ud af 12 sager.

Barnet/den unge har ret til at blive inddraget i sin sag for bl.a. at kunne bidrage til sagens oplysning og pege på relevante løsninger alt afhængig af alder og modenhed.

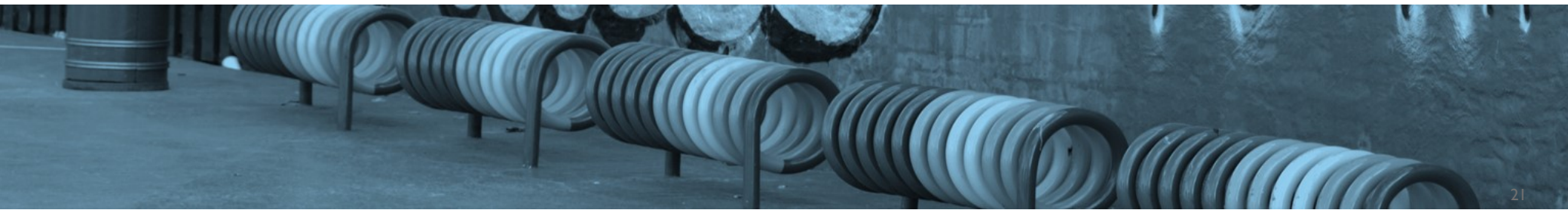
Der kan være saglige grunde til, at barnet/den unge ikke er inddraget, herunder på grund af alder, at barnet/den unge ikke ønsker det mv. I så fald er det vigtigt, at der er en begrundelse for ikke at gøre det i journalen, så det er synligt, hvilke "mellemsgninger", der ligger til grund for ikke at gøre det.

Overordnet gælder det, - uanset hvilket sagsskridt, der er i spil - at vi af hensyn til barnets/ungens historie senere i livet noterer, hvad der ligger til grund for de forskellige beslutninger i sagen. For nogle børn/unge kan det, når de bliver voksne, udgøre en meget vigtig del af deres livshistorie.

Vi er gået tilbage i forhold til at vejlede forældremyndighedsindehaveren om retten til bisidder i anbringelsessager og er gået fra 87,50 % i det 6. tilsyn til nu 66,70 %. Tallet dækker over otte ud af 12 sager.

Den samme tendens ses, når det gælder vejledningen om retten til bisidder forud for mødet i forebyggelsessager. Der er vi gået fra 55,60 % til 20 % svarende til at vi kun i tre ud af 15 sager har vejledt om retten til bisidder.

NEDSLAGSPUNKTER I DET 7.TILSYN - SÆRLIGT FOR ANBRINGELSESSAGER

Vi er i anbringelsessager blevet bedre til at opstille mål for den unges overgang til voksenlivet og er gået fra 75 % til 91,7 % - svarende til 11 ud af 12 sager. Det gælder også i forebyggelsessager, hvor vi er gået frem fra 88,90 % til 93,30 % - svarende til 14 ud af 15 sager.

Det er en positiv udvikling, der forebygger, at det sociale arbejde, der allerede er udført ikke går tabt, ligesom det understøtter sammenhængen i den unges overgang til voksenlivet.

Når vi beslutter, at et barn/eller en ung skal anbringes uden for hjemmet, skal vi også træffe afgørelse om valg af konkret anbringelsessted. Valg af anbringelsessted skal være i overensstemmelse med handleplanen. "At træffe afgørelse" betyder, at vi skriftligt meddeler barnet/den unge og/eller forældrene det konkrete anbringelsessted og hvilke oplysninger, vi ligger til grund for afgørelsen, herunder sammenhængen til handleplanen.

Vi er gået tilbage fra 100 % til 75 %, svarende til 9 ud af 12 sager, i forhold til afgørelse om valg af anbringelsessted.

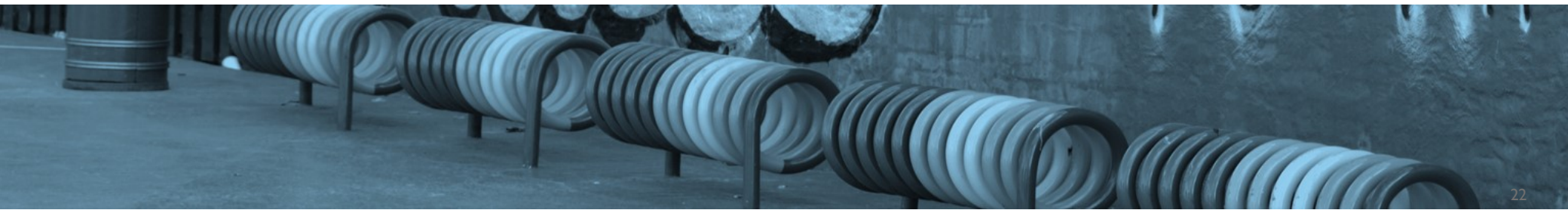
Tilbagegangen dækker over to enheder, hvor der ikke i alle sager er truffet afgørelse om valg af anbringelsessted.

En beslutning om valg af konkret anbringelsessted bestemmer, hvor barnet/den unge fysisk skal opholde sig, med hvem mv., herunder om det skal være den ene eller anden plejefamilie og/eller døgninstitution.

For barnet/den unges udvikling og trivsel er det af stor betydning, at anbringelsesstedet kan opfylde de mål, som handleplanen opstiller.

Det er vigtigt for kontinuiteten i barnets/den unges liv, at vi fra starten vælger det rigtige anbringelsessted. Anbringelsesstedet skal ikke kun være egnet, men at det også skal kunne sikre barnets/den unges behov for at bevare kontakten til familien, venner mv.

Derfor skal der som udgangspunkt også afholdes en børnesamtale forud for valg af anbringelsessted, ligesom vi som led i den almindelige pligt til at oplyse sagen, skal indhente alle relevante oplysninger.

NEDSLAGSPUNKTER I DET 7. TILSYN - SÆRLIGT FOR ANBRINGELSESSAGER

Når der ikke træffes en afgørelse om valg af anbringelsessted får barnet/den unge (der er fyldt 12 år), og forældrene ikke mulighed for at klage over afgørelsen til Ankestyrelsen. Det er en væsentlig retssikkerhedsgaranti, der mistes – særligt når der tages højde for, hvor stor en betydning valg af anbringelsesstedet ofte har for barnets/den unges videre udvikling og voksenliv.

Vi er gået tilbage fra 37,50 % til 33,30 % - svarende til fire ud af 12 sager - i forhold til at udlevere relevante dele af handleplanen til anbringelsesstedet. Selvom vi ligger over baseline som var på 17 % har vi fortsat et udviklingspotentiale på det punkt.

Den aktuelle tilbagegang dækker over alle enheder, hvor der i flere sager ikke er sendt relevante dele af handleplanen til anbringelsesstedet. Målopfyldelse er fra 0 til 66,7 %.

Udlevering af relevante dele af handleplanen til anbringelsesstedet skal sikre kendskab til barnets/den unges konkrete forhold. Dette giver anbringelsesstedet de bedste forudsætninger for at arbejde målrettet med den indsats, der er nødvendig for at hjælpe barnet/den unge

Det er kun de dele af handleplanen, der er relevante og nødvendige i indsatsen over for barnet/den unge, der skal udleveres.

Manglende udlevering af relevante dele af handleplanen kan betyde, at anbringelsesstedet ikke får mulighed for at arbejde målrettet med barnet/den unges støttebehov.

Procesbaseret dokumentation og samarbejdsformen under borgerens plan forventes på sigt, at understøtte et tæt samarbejde mellem myndighed og udfører. Udlevering af relevante dele af handleplanen vil derfor være et fokuspunkt i dette arbejde.

NEDSLAGSPUNKTER I DET 7. TILSYN - SÆRLIGT FOR ANBRINGELSESSAGER

Vi ligger stabilt fra sidste tilsyn i forhold til at tilbyde barnet eller den unge en støtteperson og ligger nu på 66,70 % mod 62,50 % i sidste tilsyn – svarende til otte ud af 12 sager.

En støtteperson kan være en person i familien eller netværket, som barnet/den unge har tillid til, og som kan fungere som en støtte under anbringelsen.

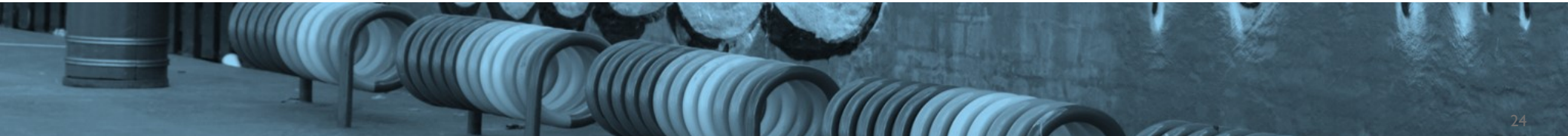
En støtteperson er typisk én, som har et personligt engagement og/eller følelsesmæssig forpligtigelse over for barnet/den unge.

Afklaringen af om der er behov for en støtteperson, kan være en fast del af børnesamtalen, hvis der er udsigt til anbringelse uden for hjemmet. Barnet/den unge har ikke pligt til at modtage en støtteperson, men vi er forpligtet til at undersøge muligheden.

At vi endnu ikke har tilbudt støttekontaktperson i alle sager har ikke umiddelbart betydning for den afgørelse, der træffes. Ikke desto mindre må det anses som god kvalitet i sagsbehandlingen, at vi er opmærksomme på at det er vigtigt for barnet/den unge at få det tilbud.

SÆRLIGT I BØRN- OG UNGEUDVALGSSAGER

Det er rigtig positivt, at vi fortsat gode til at vejlede forældremyndighedsindehaver og den unge, der er fyldt 12 år, om muligheden for advokatbistand ved behandlingen af sagen i Børne og unge-udvalget og har en målopfyldelse på 100 %. Dette understøtter de unge/forældrene adgang til at kvalificere deres klage i sager, hvor der ikke er samtykke, og som er meget indgribende.

NEDSLAGSPUNKTER I DET 7. TILSYN - OPFØLGNING I FOREBYGGELSESSAGER

Vi er blevet endnu bedre til at holde børnesamtale med barnet/den unge, hvis der træffes en ny afgørelse i forbindelse med foranstaltningen. Vi er gået fra 85,70 % til 94,10 % svarende til 16 ud af 17 sager. Ligeledes er vi gået frem, når det gælder sikring af fortsat samtykke til foranstaltning.

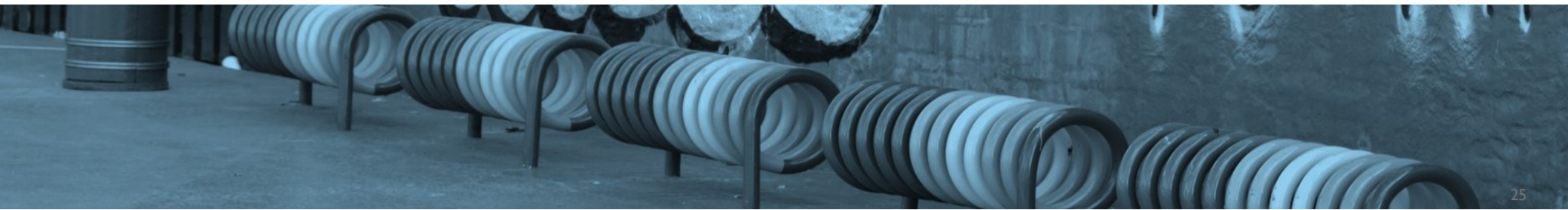
Vi er gået tilbage fra 71,4 % til 58,80 % i forhold til rettidig opfølgning svarende til, at vi i 10 ud af 17 sager har fulgt op inden for fristen. Tilbagegangen går på tværs af alle enheder, hvor målopfyldelsen ligger mellem 40 % til 75 %.

Tallene fra SOFLIS viser, at lovoverholdelsen i 2. kvartal 2019 var på 71 %. Tallene fra ledelsestilsynet dækker perioden fra den 27. september 2018 til den 13. september 2019.

Opfølgning i forebyggelsessager skal sikre, at den forebyggende foranstaltning opfylder barnets/den unges behov for særlig støtte og bidrager til at nå de konkrete mål, der er opstillet i handleplan. Opfølgningen er helt central for at sikre, at formålet med indsatsen opnås.

Også i forhold til indhentning af udtalelser fra relevante professionelle omkring barnet er vi gået tilbage fra 81 % til 64,70 % svarende til vi i 11 ud af 17 sager har indhentet oplysninger. Se afsnittet "overordnede nedslagspunkter i det 7. tilsyn" om børnefaglig undersøgelse og indhentning af udtalelser fra relevante personer, som også gælder her.

NEDSLAGSPUNKTER I DET 7. TILSYN - OPFØLGNING I ANBRINGELSESSAGER

Vi er gået tilbage fra 80 % til 66,70 % i forhold til rettidig opfølgning. Tallet dækker over at det kun sker rettidigt i otte ud af 18 sager og vi ligger nu under baseline på 67 %.

Tilbagegangen dækker over tre enheder, hvor der i et antal sager ikke er sket rettidig opfølgning inden for fristen. Der er altså to enheder, som overholder fristen for opfølgning i alle de sager, der er udtrukket til tilsyn.

Tallene fra SOFLIS viser, at lovoverholdelsen i 2. kvartal 2019 var på 81 %. Tallene fra ledelsestilsynet dækker perioden 19. september 2018 til 9. september 2019.

Løbende opfølgning skal sikre, at den iværksatte foranstaltning fortsat opfylder barnets/den unges behov for særlig støtte og bidrager til at nå de konkrete mål, der er opstillet i handleplan.

Det er i også værd at bemærke, at der er sket en fremgang fra 66,70 % til 88,90 % i forhold til om, der er ført et rettidigt personrettet tilsyn med barnet/den unge i forbindelse med opfølgningen. Tallet dækker over 16 ud af 18 sager.

Vi er blevet bedre til at sikre relevant inddragelse af barnet/den unge. Vi ligger nu på 94,40 % svarende til 17 ud af 18 sager og er gået lidt frem siden sidst, hvor vi lå på 86,70 %.

Det er værd at bemærke, at vi er blevet endnu bedre til at tale med barnet/den unge på anbringelsesstedet, uden at en person fra anbringelsesstedet deltager. Der er vi gået fra 80,00 % til 94,40 % svarende til vi i 17 ud af 18 sager har talt med barnet/den unge på anbringelsesstedet.

Det er positivt, at vi er opmærksomme på at skabe nogle rammer, så barnet/den unge kan tale frit om, hvordan det går på anbringelsesstedet.

Læring i enhederne siden sidst

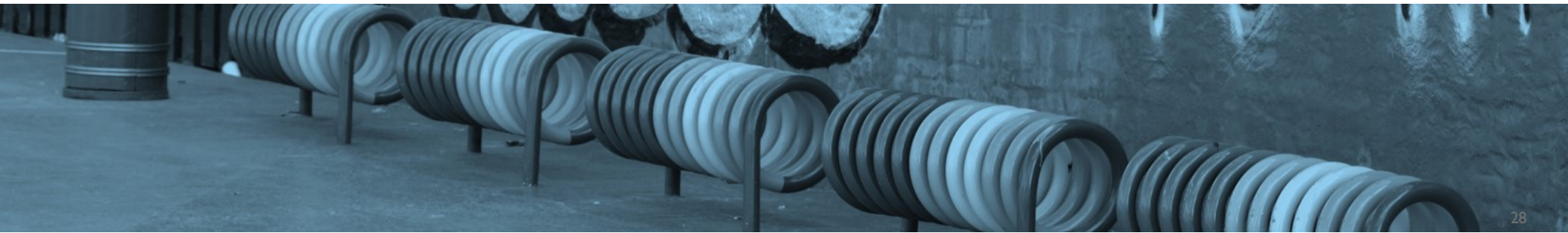
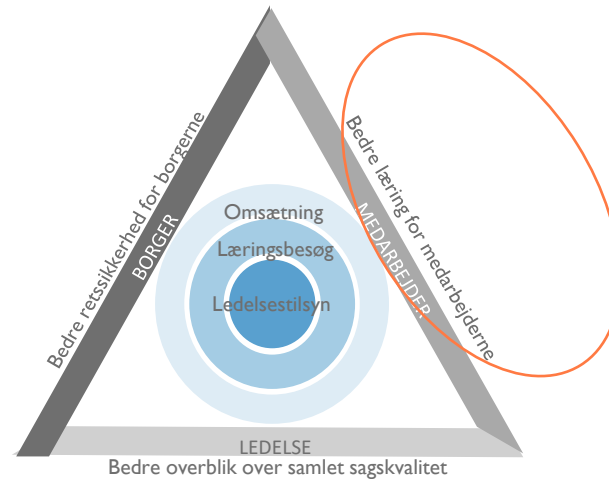
3

RAMMME FOR LÆRING - REVIDERET KONCEPT

Konceptet for ledelsestilsynet blev ændret med virkning fra 2019, for at frigive mere tid til feedback og læring i de enkelte enheder. Ændringen skyldes tilbagemeldinger fra enhederne om, at der ikke var tilstrækkelig tid til både på individ- og gruppeniveau at modtage og give den nødvendige feedback til medarbejderne og på de forskellige ledelsesniveauer.

Det betød, at ledelsestilsynet blev nedjusteret i kadencen. Til gengæld blev der skruet op for den efterfølgende læringsproces, som førte til følgende systematiske koncept for læring:

- 1) Individuel feedback til de ansvarlige sagsbehandlere på de sager, der er udvalgt til tilsyn.
- 2) Udvalg af to-tre temaer blandt den lokale ledelse på baggrund af fundene, som enheden herefter skulle skabe læring over.
- 3) Månedlige dialogbaserede sagsgennemgange med fokus på faglige drøftelser af sagsbehandlingen, sagsbehandlers sagslister, overholdelse af tidsfrister og gode socialfaglige løsninger.

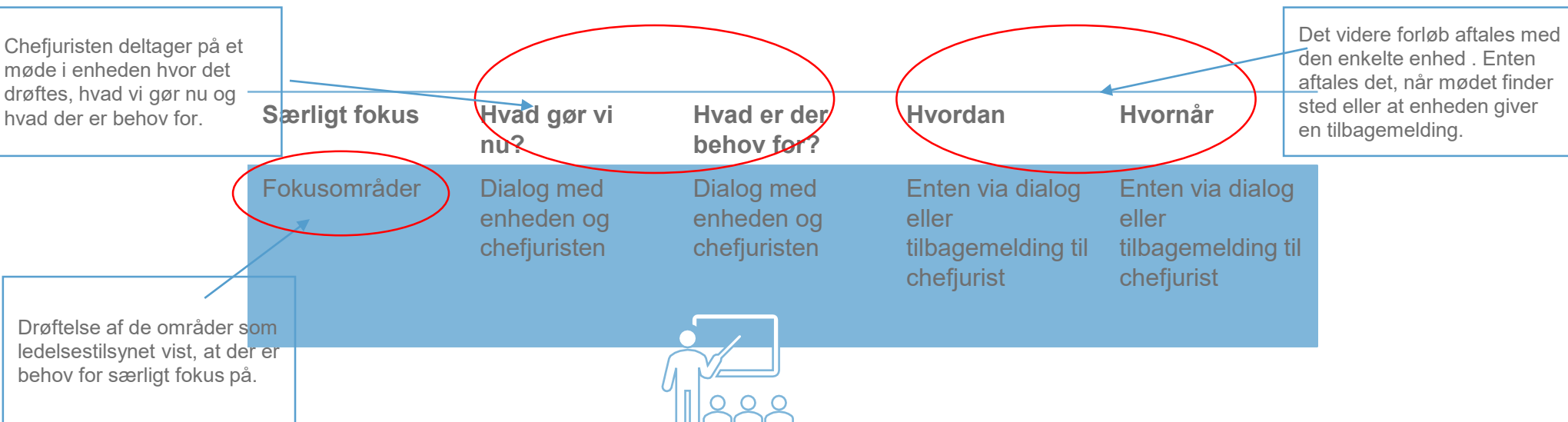
TEMAER SOM BOREGERCENTER BØRN OG UNGE SÆRLIGT VIL ARBEJDE MED

- TEMAER FRA DET 6. LEDELSESTILSYN I 2. KVARTAL 2019

Chefjuristen var efter det 6. ledelsestilsyn i oktober 2019 på besøg i alle enheder, hvor områdechef, områdejurist, afdelingsledere og faglige koordinatore deltog.

Formålet med besøgene var at understøtte arbejdet med det systematiske koncept for læring med udgangspunkt i fundene fra det 6. tilsyn, som der fremadrettet skulle skabes læring over. Besøgene skete med udgangspunkt i nedenstående tabel, der kortlagde hvilke områder, der lokalt var særligt behov for opmærksomhed på.

Enten ved besøget eller umiddelbart i forlængelse heraf udvalgte enhederne to-tre temaer, som der fremadrettet skulle skabes læring over i overensstemmelse med punkt 2 i systematisk koncept for læring.

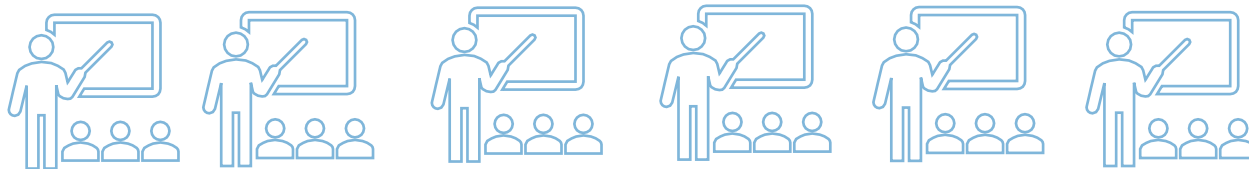
TEMAER SOM BOREGERCENTER BØRN OG UNGE SÆRLIGT VIL ARBEJDE MED - LOKALE LÆRINGSTEMAER

Alle enheder ville fokusere på forskellige temaer målrettet de resultater, som det 6. tilsyn havde vist. Nogle af de initiativer, der er blevet prioriteret er illustreret i tabellen på næste side.

Øverste kolonne viser hvilke initiativer, der blev aftalt og tabellen nedenfor viser, hvordan der konkret ville blive arbejdet med initiativerne.

Det bemærkes, at de initiativer, der er aftalt, ikke kan forventes at ville kunne ses afspejlet i det 7. ledelsestilsyn som følge af den tidsforskydning, der er en naturlig følge af at ledelsestilsynet strækker sig over en længere periode. Se introduktion i kapitel 1.

Alligevel er det værd at bemærke, at det 6. ledelsestilsyn viste et fald i antallet af sager, hvor den børnefaglige undersøgelse var lavet inden for fristen på 4 måneder. Og allerede nu, hvor det ikke kan forventes, at læringen er slået igennem, ses en fremgang, hvor vi er gået fra 61,50 % i det 6. ledelsestilsyn til 92,90 % i det 7. ledelsestilsyn.

TEMAER SOM BORGERCENTER BØRN OG UNGE HAR PRIORITERET EFTER 6.TILSYN

Underretninger og inddragelse forankres som en del af styrket modtagelse	Overholdelse af frister i børnefaglige undersøgelser	Opmærksomhed på at begrunde fravalg af punkter i den børnefaglige undersøgelse	Børnesamtaler i anbringelses og forebyggelsessager	Opfølgning i forebyggelses- og anbringelsessager
<p>Senest i foråret 2020 underviser områdejuristen i enheden.</p> 	<p>Sagsgennemgange og månedlig advis til sagsbehandlerne.</p> <p>Øget fokus i forbindelse med faglig sparring og på visitationsmøder.</p> <p>”Tips og tricks” til bedre overholdelse af frister.</p>	<p>Feedback i plenum til brug for fælles læring</p> <p>Særskilt fokus hos områdejurister</p>	<p>Én til én snakke/læring i forbindelse med ledelsestilsyn på niveau I</p>	<p>Tættere ledelsesmæssig styring</p> <p>Øget fokus i forbindelse med faglig sparring og på visitationsmøder</p> <p>Særskilt fokus hos områdejurister</p>

LÆRING SOM BORGERCENTER BØRN OG UNGE HAR FORANKRET LÆRING I ENHEDEREN SIDEN 1. KVARTAL 2018 OG INDIVIDUEL FEEDBACK

I det følgende skifteres, hvilken læring der er arbejdet med i de enkelte enheder siden 1. kvartal 2018 – dvs. fra det 3. ledelsestilsyn.

Områdejuristerne har oplyst, at der i alle enheder er arbejdet systematisk med konceptet for læring, der som tidligere nævnt består af følgende elementer:

- Individuel feedback
- Læringstemaer
- Dialogbaserede sagsgennemgange

Den læring, der er forankret i enhederne, gennemgås i det følgende ud fra de tre elementer, der indgår i systematisk koncept for læring.

Ad. individuel feedback

Der arbejdes målrettet med at give individuel feedback til sagsbehandlere. Der udtrækkes én sag pr. sagsbehandler på niveau I.

I praksis gennemgås punkterne fra ledelsestilsynet mellem den enkelte sagsbehandler, koordinator og afdelingsleder, hvor der både er fokus på den gode sagsbehandling og på eventuelle udviklingspunkter.

Tilbagemeldingerne fra enhederne er, at sagsbehandleren er glade for feedback, der skaber læring og understøtter den gode sagsbehandling. Herudover videregives pointer til andre sagsbehandlere, så eksempler på såvel god som mindre god sagsbehandling bliver bredt ud til gavn for alle.

LÆRING SOM BORGERCENTER BØRN OG UNGE HAR FORANKRET - LÆRINGSTEMAER OG DIALOGBASEREDE SAGSGENNEMGANGE

Ad. læringstemaer

Det er forskelligt, hvilke temaer der er arbejdet med ude i de enkelte enheder. Det afhænger af, hvilke lokale temaer, som tilsynet har vist, at der blev behov for at fokusere på målrettet på.

Nogle af de temaer, som flere enheder har arbejdet med er børnefaglige undersøgelser, bisidder, samtykke og overholdelse af sagsbehandlingsfrister. Der er lidt forskelligt, hvordan enhederne har arbejdet med temaerne.

Andre temaer har primært været knyttet til én enkelt enhed som fx oplæg til børne og unge-udvalget og netværk.

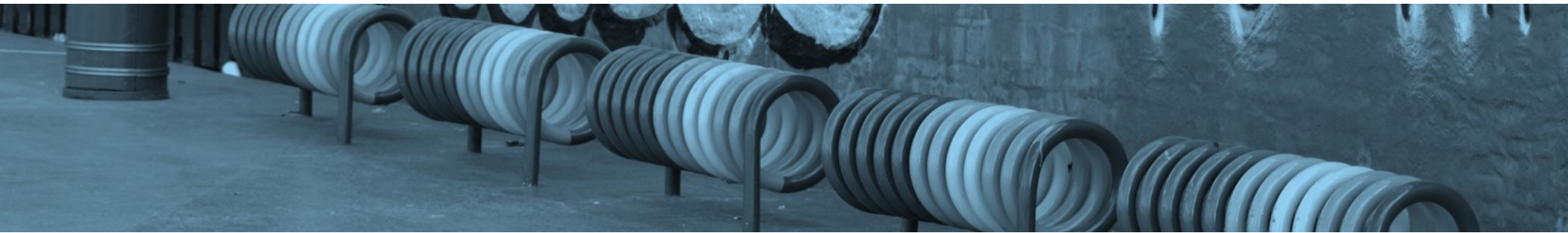

Ad. dialogbaserede sagsgennemgange

På de månedlige dialogbaserede sagsgennemgange er omdrejningspunktet faglige drøftelser af sagsbehandlingen.

Nogle af de elementer, der indgår i drøftelserne er sagslister, overholdelse af tidsfrister og gode socialfaglige løsninger.

Der kan være fokus på flere ting inden for de nævnte områder, herunder systematikken i den børnefaglige undersøgelse og hvad god sagsoplysning betyder i praksis.

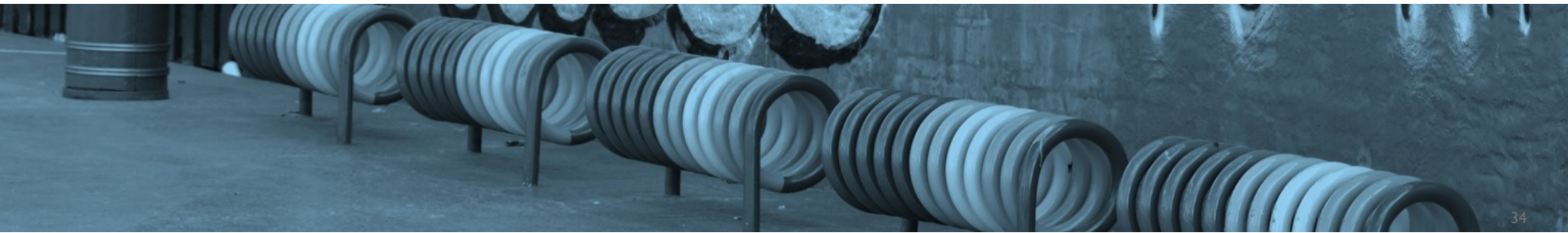
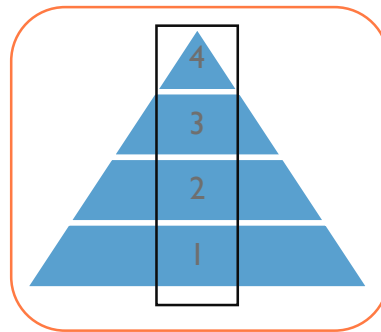
MÅLING PÅ TVÆRS AF ALLE NIVEAUERNE - 20 SAGER

I ledelsestilsynet er der udtrukket 20 sager, der er målt på alle fire niveauer. Graden af enighed i besvarelserne på tværs af niveauerne kan give en indikation af, om såvel sagens oplysninger som spørgsmålene vurderes ensartet i Borgercenter Børn og Unge.

Det kan også vise noget om, hvorvidt der er behov for læringsinitiativer på tværs af niveauerne, så det er samme målestok, som vi bedømmer sagerne ud fra. Det kan også have betydning for, hvordan nøglepersonerne på de enkelte niveauer videreformidler læring til nye medarbejdere i organisationen.

Det 7. ledelsestilsyn viser, at alle fire niveauer er enige i 75 ud af 144 spørgsmål fordelt på de 20 sager, hvor der er målt på forskellige sagstrin. Til sammenligning var alle fire niveauer enige i 70 ud af 144 spørgsmål i det 6. tilsyn.

At der i 20 sager ikke er fuld enighed i 69 ud af 144 spørgsmål, er ikke ensbetydende med, at det samme billede gælder for de resterende 73 sager, som ikke er målt på alle niveauer. På den anden side er det heller ikke ensbetydende med, at det samme billede ikke ville tegne sig, hvis de øvrige sager blev målt på alle niveauer.

NIVEAUERNES BEDØMMELSE - GRUNDLAG

Mellem niveauerne ses bl.a. uenighed i nogle af de spørgsmål, hvor der er overladt et vis skøn i fortolkningen af sagens oplysninger og de spørgsmål, der måles på.

Eksempelvis er der uenighed mellem niveauerne i forhold til om der ud fra barnets/den unges modenhed eller sagens karakter er sket tilstrækkelig inddragelse. Det samme gælder i forhold til om handleplanen tager udgangspunkt i resultaterne fra den børnefaglige undersøgelse.

***

Niveau 1 og 2 bedømmer hårdere end niveau 3 og 4 i spørgsmålet, om der er afholdt børnesamtale med barnet/den unge i anbringelsessager.

I forhold til om der er truffet afgørelse om valg af anbringelsessted, er det niveau 2, 3 og 4 der bedømmer hårdere end niveau 1, der ikke, som niveau 1 - vurderer, at der er truffet afgørelse om valg af anbringelsessted i alle sager.

Det samme gælder forebyggelsessager i forhold til spørgsmålet om handleplanen angiver, hvilken indsats der skal til for at opnå formålet.

Der er også forskel i bedømmelsen mellem niveauerne i spørgsmålet om relevante dele af handleplanen er udleveret til anbringelsesstedet.

***

Spørgsmål, der omhandler opfyldelse af regler, hvor der er et vist skøn i vurderingen af sagens oplysninger vil i højere grad end regler, der ikke er baseret på et skøn, være sårbare over for individuelle vurderinger.

Derfor kan vi med fordel i vores besvarelse af spørgsmålene fremadrettet begrunde, hvorfor vi på de enkelte niveauer svarer som vi gør på de enkelte spørgsmål. Det giver et aktivt grundlag for læring. Den model vil kræve mange ressourcer, hvis det nuværende koncept, der består af mange spørgsmål, bevares.

Imidlertid skal ledelsestilsynet revideres som følge af implementering af DUBU. Det er vigtigt, at vi på tværs af niveauerne har samme opfattelse af spørgsmålene og hvordan vi vil arbejde med udvalgte parametre, som vi finder problematiske og som samtidig er vigtige for kvaliteten i sagsbehandlingen.

Læring i enhederne fremover

4

SÆRLIGE LÆRINGS- OG OPMÆRKSOMHEDSPUNKTER

Det 7. tilsyn viser, at vi på flere sagstrin har udfordringer i forhold til tilstrækkelig sagsoplysning, som går på tværs af flere trin i sagsbehandlingen. Særligt gælder det for; udarbejdelse af børnefaglig undersøgelse (BFU) som grundlag for foranstaltning om anbringelse (A), indhentning af oplysninger fra relevante personer og forældremyndighedsindehaver (FMI) ved udarbejdelse af børnefaglig undersøgelse, afholdelse af børnesamtale i forebyggelses (F)- og anbringelsessager (A), samt relevant inddragelse af barnet i forebyggelsessager.

Tabellen illustrerer udviklingen fra det 1. ledelsestilsyn til det 7. ledelsestilsyn i forhold til sagsoplysning på udvalgte sagsskridt.

	L1	L2	L3	L4	L5	L6	L7
BFU (A)	56 %	72 %	72 %	73,3 %	89 %	87,5 %	75 % ↓
BFU • oplysninger	83 %	22 %	22 %	88,9 %	85%	69,2%	64,30% ↓
BFU • Inddragelse FMI	100 %	83 %	83 %	100 %	85 %	92,30 %	85,7 % ↓
Børne Samtale (F)	72 %	72 %	72,2 %	90 %	90 %	44,4 %	↑ 53,30%
Børne- Samtale (A)	94 %	89 %	89 %	100 %	100 %	87,50 %	91,7 % ↑
Relevant inddragelse - barn (F)	78 %	83 %	83 %	72,2 %	84 %	10 %	↑ 47,7 %

Pilene illustrerer om vi er gået frem eller tilbage i forhold til det 6. tilsyn

SÆRLIGE LÆRINGS- OG OPMÆRKSOMHEDSPUNKTER - SAGSOPLYSNING

Vi har pligt til at oplyse sagen – det gælder alle sagskridt – fx når vi skal afklare, om der er givet samtykke, hvad der ligger til grund for henholdsvis en underretning og/eller klage, samt når vi træffer afgørelse.

SAGSOPLYSNING

Er en hjørnesteen i alt konkret sagsbehandling i den offentlige forvaltning- på det sociale område gælder retssikkerhedslovens § 10.

Hvornår en sag er tilstrækkeligt oplyst afhænger af, hvilken regel i serviceloven (den retlige ramme) afgørelsen træffes efter. Det er den retlige ramme, der er styrende for, hvilke oplysninger, der skal indhentes.

Det beror altid på en konkret vurdering i den enkelte sag, hvilke oplysninger der er nødvendige før sagen er tilstrækkeligt oplyst, og vi derfor kan træffe en afgørelse.

Oftentimes vil oplysninger fra relevante (fag-)personer, barnet/den unge og/eller forældrene være vigtige oplysninger, der indgår i den socialfaglige vurdering i forhold til, hvilken støtte der er behov for. Den socialfaglige vurdering står ikke alene, men skal være baseret på sagens faktiske oplysninger, der hænger sammen med den retlige ramme.

Servicelovens mange (proces)regler på området udsatte børn og unge understøtter i høj grad det socialfaglige arbejde i modsætning til servicelovens regler på voksenområdet, der er mindre reguleret.

"Myndigheden har ansvaret for, at sager, der behandles efter denne lov, er oplyst i tilstrækkeligt omfang til, at myndigheden kan træffe afgørelse"

På næste side illustrerer to eksempler samspillet mellem henholdsvis den retlige ramme, sagsoplysning og den socialfaglige vurdering.

SÆRLIGE LÆRINGS- OG OPMÆRKSOMHEDSPUNKTER

Tilsynet viser også, at vi er gået tilbage i forhold til kravet om udarbejdelse af handleplan som grundlag for anbringelse.

Tabellen illustrerer udviklingen fra det 1. ledelsestilsyn til det 7. ledelsestilsyn i forhold til spørgsmålet om handleplan er udarbejdet før foranstaltninger udarbejdet.

	L1	L2	L3	L4	L5	L6	L7
HP (A)	33 %	44 %	44 %	96,3 %	78,3 %	100 %	75 %

Herudover er vi gået tilbage i forhold til rettidig opfølgning i forebyggelses- og anbringelsessager. Tabellen viser udviklingen fra det 1. ledelsestilsyn til det 7. ledelsestilsyn i sammenligning med tallene på årsbasis i SOFLIS i perioden 2017-2020.

	L1 (2017)	L2 – (2017)	L3 (2016-2017)	L4 (2017-2018)	L5 (2017-2018)	L6 (2018-2019)	L7 (2018-2019)
Opfølgning (F)	54 %	83 %	83 %	78,5 %	78 %	71,40 %	58,80 %
Opfølgning (A)	67 %	83 %	83 %	85,20 %	85 %	81,30 %	66,70 %
SOFLIS	82 %	82 %	82 %	82 % og 74 %	82 % og 74 %	74 % og 70 %	74 % og 70 %

SÆRLIGE LÆRINGS- OG OPMÆRKSOMHEDSPUNKTER

Vi er også gået tilbage i forhold til træffe afgørelse om valg af anbringelsessted, når et barn/eller en ung skal anbringes uden for hjemmet.

Nedenstående tabel viser udviklingen fra det 1. ledelsestilsyn til det 7. ledelsestilsyn.

	L1	L2	L3	L4	L5	L6	L7
Afgørelse om valg af anb.sted	56 %	78 %	78 %	80 %	89 %	100 %	75 %

Endelig viser tilsynet, at vi fortsat har udfordringer i forhold til relevant udlevering af handleplaner til anbringelsesstedet.

	L1	L2	L3	L4	L5	L6	L7
Relevant udlevering af hp.	17 %	28 %	28 %	33,3 %	44 %	37,50 %	33,30 %

SÆRLIGE LÆRINGS- OG OPMÆRKSOMHEDSPUNKTER - ANBEFALINGER

På baggrund af resultaterne i det 7. ledelsestilsyn sammenholdt med udviklingen mellem det 1. og det 7. ledelsestilsyn anbefales det, at enhederne skærper opmærksomheden på følgende forhold i sagsbehandling:

1. Sagsoplysning
2. Krav om handleplan og udlevering af handleplan
3. Afgørelse om valg af anbringelsessted
4. Rettidig opfølgning

Ad. 1 - sagsoplysning

En øget opmærksomhed på vigtigheden af sagsoplysning på tværs af enhederne gælder særligt for følgende sagstrin:

- Udarbejdelse af børnefaglig undersøgelse som grundlag for foranstaltning om anbringelse
- Indhentning af oplysninger fra relevante personer og forældremyndighedsindehaver i forbindelse med udarbejdelse af børnefaglig undersøgelse
- Afholdelse af børnesamtale i forebyggelses- og anbringelsessager, samt inddragelse af barnet i forebyggelsessager

De udvalgte sagstrin er alle vigtige som led i oplysningen af barnet/den unges støttebehov.

Fokus herpå kan understøtte en målrettet og effektiv sagsoplysning, så vi ikke indhenter irrelevante oplysninger. Irrelevante oplysninger kan både kan forlænge sagsbehandlingstiden og i yderste konsekvens resultere i forkerte afgørelser.

***

Det forventes, at enhederne i takt med at ICS-metoden implementeres i foråret 2020 vil få et endnu bedre grundlag for at udarbejde en børnefaglig undersøgelse og dermed indhente de nødvendige og tilstrækkelige oplysninger. Ligeledes forventes fagsystemet DUBU, der samtidig implementeres i enhederne, at understøtte de nævnte opmærksomhedspunkter i forhold til sagsoplysning. Endelig er der i juristgruppen løbende fokus på at opdatere skabelonerne - særligt afgørelsesskabeloner - så de understøtter en tilstrækkelig og nødvendig sagsoplysning, inden der træffes afgørelse.

SÆRLIGE LÆRINGS- OG OPMÆRKSOMHEDSPUNKTER

Ad. 2 -Krav om handleplan og udlevering af handleplan

Der anbefales en øget opmærksomhed på vigtigheden af at udarbejde en handleplan som grundlag for foranstaltning.

En handleplan sikrer sammenhæng mellem resultaterne i den børnefaglige undersøgelse og indsats. Men handleplanen er også et styringsinstrument i forhold til opfølgninger.

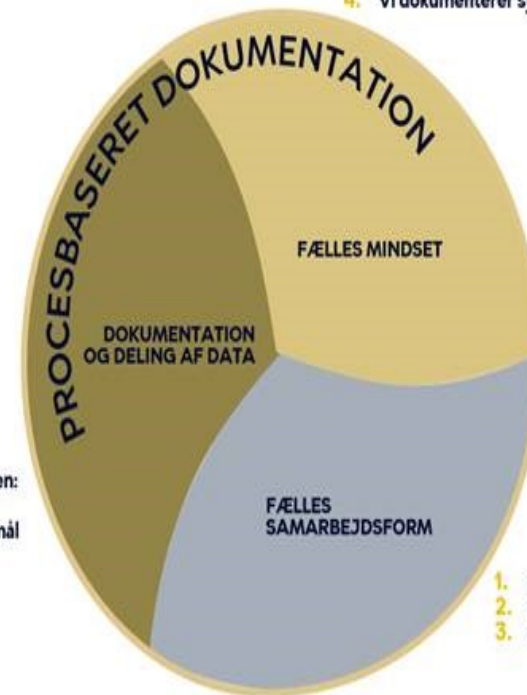
Vi skal som udgangspunkt udarbejde en handleplan, inden der træffes afgørelse om foranstaltning eller senest inden for 4 måneder, hvis hensynet til barnet/den unge nødvendiggør en foranstaltning.

I foråret skal alle enheder implementere DUBU. DUBU understøtter de enkelte sagskridt, herunder i forhold til krav om handleplan.

Det anbefales også, at vi fokuser på udlevering af relevante dele af handleplanen til anbringelsesstedet. Det kan fx være et fast punkt på anbringelsesudvalgsmødet, når barnet/den unge skal anbringes uden for hjemmet. Men procesbaseret dokumentation og samarbejdsformen under Borgerens Plan forventes også på sigt, at ville understøtte et tæt samarbejde mellem myndighed og udfører. Det betyder, at myndighed og udfører arbejder systematisk med målene i handleplanerne, de dokumenterer og følger op på målene, ud fra den rolle de hver især har i den fælles opgaveløsning.

1. Vi arbejder altid sammen med borgeren
2. Vi arbejder sammen om målene på tværs
3. Vi kender hinandens roller og ansvar i den fælles opgaveløsning
4. Vi dokumenterer systematisk, enkelt og målrettet

- I handleplanen:
1. Formål
  2. Indsatsmål
  3. Delmål

1. Bestemt mødetype
2. Bestemt Mødeforum
3. Bestemte roller

Ad. 3 - afgørelse om valg af anbringelsessted

Herudover anbefales det, at vi fremover skærper opmærksomheden på, at vi er forpligtet til at træffe afgørelse om valg af anbringelsessted. Det er direkte reguleret i servicelovens § 68.

Det er vigtigt, at vi som offentlig myndighed er opmærksomme på, hvornår vi skal træffe en afgørelse og hvornår vi ikke skal, fordi der fx er tale om faktisk forvaltningsvirksomhed.

Områdejuristerne kan med fordel i de enheder, hvor ledelsestilsynet har vist, at der er udfordringer i forhold til at træffe afgørelse om valg af anbringelsessted, have særligt fokus herpå. Det kan også være et fast punkt på anbringelsesudvalgsmøder.

Ad. 4- rettidig opfølgning

Endelig anbefales det, at vi fortsætter med at fokusere målrettet på rettidig opfølgning i både forebyggelses- og anbringelsessager.

Vi er siden det 6. ledelsestilsyn gået tilbage i forhold til rettidig opfølgning – det gælder både for forebyggelses- som anbringelsessager.

Rettidig opfølgning skal for det første sikre hensynet til, at barnet/den unge får den rigtige støtte. For det andet skal opfølgningen sikre, at indsatsen opfylder sit formål, så vi ikke bruger ressourcer på indsatser, der ikke er velbegrundede fagligt og måske dermed heller ikke økonomisk forsvarlige.

Det kan fx være, hvis vi – på grund af manglede opfølgning – bliver nødt til at erstatte en oprindelig faglig korrekt og økonomisk forsvarlig indsats med en dyrere - og nu nødvendig faglig løsning - alene af den grund, at der ikke er fulgt rettidigt op.

Det nye løsning er ikke den økonomisk bedste løsning, men er den eneste faglige løsning, som nu er blevet nødvendig, på grund af mangelfuld opfølgning.

Afgørelser efter serviceloven skal træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn – se lovens § 1, stk. 3. Vi er derfor forpligtet til at vælge det billigste tilbud, hvis to tilbud er lige fagligt egnede.

SÆRLIGE LÆRINGS- OG OPMÆRKSOMHEDSPUNKTER

KONTEKST FOR DEN KOMMENDE LÆRING

De ressourcer, der kan afsættes til kommende læring i enhederne som følge resultaterne i dette og foregående tilsyn, kan blive påvirket af, at enhederne i den kommende perioder skal implementere DUBU og ICS.

Implementeringsprocessen forventes at kunne få betydning for sagsbehandlingen; særligt i forhold til de lovbestemte sagsbehandlingsfrister, øvrige sagsbehandlingsregler og for kvaliteten af de socialfaglige vurderinger.

På kort sigt kan det forventes ses afspejlet i de halvårige ledelsestilsyn, som på nogle punkter kan stagnere eller ligefrem gå tilbage. Det opvejes dog af, at implementeringsprocessen på lang sigt forventes at resultere i væsentlige fremskridt, der vil afspejle sig i de i de halvårige ledelsestilsyn.

Selvom der er accept af at DUBU-implementeringen vil påvirke driften i en periode er det også forventningen, at det ikke får umiddelbart betydning for over overholdelse af regler af væsentlig retssikkerhedsmæssig betydning.

Eksempelvis:

- Overholdelse af fristen på 24 timer fra modtagelse af en underretning til en vurdering af, om der er behov for at iværksætte akutte foranstaltninger.
- Iværksættelse af foreløbig eller akut støtte sideløbende med udarbejdelse af den børnefaglige undersøgelse.

Socialforvaltningen, Borgercenter Børn og Unge, Staben
13. marts 2020

